

Παρακολούθηση Υπόθεσης

Αριθμός Απόφασης:511/2026

ΑΝΔ132/2026

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 23ο ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

Σ υ ν ή λ θ ε στις 27 Μαΐου 2026, με δικαστή τον Άγγελο Πλακόπουλο, Πρωτοδίκη Δ.Δ. και γραμματέα τον Δημήτριο Κοντοδήμο, δικαστικό υπάλληλο,

γ ι α να κρίνει την αίτηση αναστολής με ημερομηνία κατάθεσης 4.2.2026,

τ ο υ ██████████(όν.) ██████████(επ.) του ██████████ προσωρινά διαμένοντος στην Ελεγχόμενη Δομή Προσωρινής Φιλοξενίας Αιτούντων Άσυλο Κυλλήνης,

κ α τ ά του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου.

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφθηκε κατά τον νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. το με κωδικό πληρωμής 135726705956 0803 0074 ηλεκτρονικό παράβολο μετά του οικείου αποδεικτικού εξόφλησης), ο αιτών, πολίτης, κατά δήλωσή του, Συρίας, επιδιώκει, παραδεκτώς, την αναστολή εκτέλεσης της IP/517754/4.9.2025 απόφασης β' βαθμού της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών (υπό μονομελή σύνθεση), με την οποία απορρίφθηκε η υπ' αριθ. πρωτ. IP/133289/4.3.2025 ενδικοφανής προσφυγή, που άσκησε κατά της IP/17004/10.1.2025 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Δυτικής Ελλάδας, και διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του, με οικειοθελή αναχώρηση εντός προθεσμίας είκοσι πέντε (25) ημερών από την επίδοσή της. Με την τελευταία αυτή απόφαση του Π.Γ.Α. Δυτικής Ελλάδας είχε απορριφθεί, σε πρώτο βαθμό, το από 2.1.2025 μεταγενέστερο αίτημα για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας, που υπέβαλε ο αιτών. Η αναστολή ζητείται έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της ήδη ασκηθείσας με αριθμό εισαγωγής ΑΚ1802/15.10.2025 αίτησης ακύρωσης του αιτούντος κατά της ως άνω απόφασης, η οποία εκκρεμεί προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

2.Επειδή, στο άρθρο 15 του ν. 3068/2002 (Α' 274), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 57 παρ. 1 του ν. 4689/2020 (Α' 103), ορίζεται ότι: «1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγονται οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων: α) ... β) που αφορούν την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της Συμβάσεως της Γενεύης, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν.δ. 3989/1959 (Α' 201) και του συναφούς πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης του 1967, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του α.ν. 389/1968 (Α' 125). ... 2. ... 7. Στις ακυρωτικές διαφορές της περ. β' της παρ. 1, μετά από αίτηση αναστολής εκτέλεσης, παρέχεται σε ένα στάδιο προσωρινή δικαστική προστασία, από τον αρμόδιο εισηγητή δικαστή, με την έκδοση συνοπτικά αιτιολογημένης απόφασης. ... Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του π.δ. 18/1989. ...». Εξάλλου,

στο άρθρο 52 του π.δ/τος 18/1989 (Α' 8), το οποίο, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του από τον ν. 5119/2024 (Α' 103), εφαρμόζεται αναλογικά στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 παρ. 5 του ν. 3068/2002 (Α' 274), 4 του ν. 702/1977 (Α' 268) και 23 παρ. 2 του ν. 5119/2024, ορίζεται ότι: «1. ... 6. Η αίτηση αναστολής εκτέλεσης γίνεται δεκτή, όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακυρώσεως. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί, αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημόσιου συμφέροντος κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος. 7. Αν η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση ακύρωσης είναι προδήλως βάσιμη, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης δεν κρίνεται ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Αντίθετα, η αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης, αν η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση ακύρωσης είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. 8. Η Επιτροπή, εκτός από την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης, μπορεί να διατάξει και κάθε άλλο, κατά περίπτωση, κατάλληλο μέτρο, χωρίς να δεσμεύεται από τις προτάσεις των διαδίκων. 9. ...». Όπως γίνεται παγίως δεκτό, περίπτωση πρόδηλης βασιμότητας του κυρίου ενδίκου βοηθήματος προκειμένου να γίνει δεκτή η, σχετικώς με το βοήθημα αυτό, ασκηθείσα αίτηση αναστολής εκτέλεσης, κατά την έννοια της παραγράφου 7 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, συντρέχει, ιδίως, όταν ο σχετικός λόγος ακύρωσης βασίζεται σε πάγια νομολογία ή νομολογία της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας και, πάντως, όχι όταν πιθανολογείται απλώς η ευδοκίμησή του (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ Ολομ. 230-232/2019, 160-162/2019, 410-411/2018, 35/2017, ΣτΕ ΕΑ 30/2026, 225/2025, 18/2024, 381/2023, 130/2022, 320/2021, 197/2020, 38/2019, 10/2019, 276/2018 κ.ά.).

3. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, πολίτης, κατά δήλωσή του, Συρίας, προσήλθε στις 2.1.2025, στο Π.Γ.Α. Δυτικής Ελλάδας και υπέβαλε μεταγενέστερο αίτημα για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας, ισχυριζόμενος, κατά την καταγραφή αυτού, ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Τουρκία, διότι δεν δίνουν κιμλίκ ούτε δικαιώματα και άδειες εργασίας στους Σύριους και γίνονται απελάσεις. Ερωτηθείς αν είχε αναφέρει τα παραπάνω στην προγενέστερη αίτησή του, ο αιτών απάντησε θετικά και προσέθεσε ότι ένας ακόμη λόγος, για τον οποίο δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Τουρκία, είναι ότι τον εξαπάτησε ένας Τούρκος και του πήρε 4.000 δολάρια. Ωστόσο, με την IP/17004/10.1.2025 απόφαση του Π.Γ.Α. Δυτικής Ελλάδας, η μεταγενέστερη αυτή αίτησή του απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, με την αιτιολογία ότι τα στοιχεία, που ανέφερε σε αυτήν, δεν μπορούσαν να εκληφθούν ως νέα, καθόσον είχαν αξιολογηθεί και απορριφθεί κατά την εξέταση της αρχικής του αίτησης. Περαιτέρω, με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η επανεισδοχή του αιτούντος στην Τουρκία. Κατά της τελευταίας αυτής απόφασης του Π.Γ.Α. Δυτικής Ελλάδας ο αιτών άσκησε την υπ' αριθ. πρωτ. IP/133289/4.3.2025 ενδικοφανή προσφυγή επί της οποίας εκδόθηκε η IP/264131/13.5.2025 απόφαση της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών. Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψιν της ότι η Τουρκία ως τρίτη χώρα, η οποία έχει χαρακτηριστεί από την Ελλάδα ως γενικά ασφαλής, δεν αποδέχεται εν τοις πράγμασι, την εισδοχή ή επανεισδοχή των ενδιαφερόμενων αιτούντων διεθνή προστασία, έκρινε ότι η Ελλάδα δεν δύναται να απορρίπτει τις αιτήσεις τους διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτες, επί τη βάση του άρθρου 33 παρ.2 στοιχείο γ' της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, το οποίο μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη με το άρθρο 84 του ν. 4636/2019 (και ήδη άρθρο 89 του ν. 4939/2022). Συνακόλουθα, με την ίδια απόφαση, αφού λήφθηκε υπόψιν ότι ο αιτών δεν είχε υποβληθεί σε συνέντευξη σχετικά με τους λόγους που τον οδήγησαν στην απόφασή του να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του (η συνέντευξη στην οποία υποβλήθηκε αφορούσε αποκλειστικά το εάν η Τουρκία αποτελεί ασφαλή χώρα για εκείνον), ζητήματα που ήταν ουσιώδη για την κρίση επί της ένδικης αίτησης διεθνούς προστασίας, κρίθηκε ότι ήταν αναγκαία η αναβολή εξέτασης της ουσίας της υπόθεσης και η κλήση του αιτούντος σε προφορική ακρόαση ενώπιόν της. Κατόπιν τούτων, η προφορική συνέντευξη του αιτούντος διεξήχθη, στις 4.7.2025, ενώπιον της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση. Ακολούθως, κατόπιν συνεδρίασης της εν λόγω

Επιτροπής, την ίδια ως άνω ημέρα (4.7.2025), εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφασή της, με την οποία απορρίφθηκε η προαναφερθείσα ενδικοφανής προσφυγή, με την αιτιολογία ότι δεν μπορεί να υπαχθεί στο καθεστώς του πρόσφυγα, καθόσον δεν υφίσταται βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος δίωξης του, σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του, για κάποιον από τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους του άρθρου 1 Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης, ενώ δεν δικαιούνται ούτε επικουρικής προστασίας, διότι δεν συντρέχει κίνδυνος να υποστεί κάποια από τις περιγραφόμενες στο άρθρο 14 περ. α, β και γ του ν. 4939/2022 σοβαρές βλάβες, σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του. Τέλος, με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η επιστροφή του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, με οικειοθελή αναχώρηση εντός προθεσμίας είκοσι πέντε (25) ημερών από την επίδοσή της. Κατά της απόφασης αυτής ο αιτών άσκησε τη με αριθμό εισαγωγής ΑΚ1802/15.10.2025 αίτηση ακύρωσης.

4. Επειδή, ήδη, με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ζητεί την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι η αίτηση ακύρωσης, που έχει ασκήσει κατά αυτής, είναι προδήλως βάσιμη. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος με την κρινόμενη αίτηση λόγος, περί μη νόμιμης έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης από την 17η Επιτροπή Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, μετά από τη συνεδρίαση της 4ης.7.2025, λόγω αντισυνταγματικότητας του άρθρου 5 παρ. 7 του ν. 4375/2016, κατά το μέρος που προβλέπει ότι οι Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών λειτουργούν και υπό μονομελή σύνθεση, στηρίζεται στην 1150/2025 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία κρίθηκε ότι η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 7 του ν. 4375/2016, κατά το ανωτέρω μέρος της, αντίκειται στο άρθρο 89 παρ.2 του Συντάγματος, ενώ ως χρόνος έναρξης των αποτελεσμάτων της αντισυνταγματικότητας αυτής ορίστηκε η προηγούμενη ημέρα της δημοσίευσης της εν λόγω απόφασης και συγκεκριμένα η 25η.6.2025.

5. Επειδή, καταρχάς η προσβαλλόμενη απόφαση, ως πράξη αρνητικού περιεχομένου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, διότι η αναστολή αυτή θα ισοδυναμούσε με την ικανοποίηση από το Δικαστήριο, καθ' υποκατάσταση της Διοίκησης, του απορριφθέντος με την εν λόγω απόφαση αιτήματος (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 115/2025, 154/2024, 302/2023, 105/2022, 66/2021, 95/2018, 169/2016, 174/2015 κ.ά.). Βέβαια, το Δικαστήριο δύναται, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ/τος 18/1989 να διατάζει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η εφαρμογή πράξης, μη δεκτικής αναστολής εκτέλεσης, προκαλεί στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη ή η εκκρεμής αίτηση ακύρωσης παρίσταται προδήλως βάσιμη (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 151/2025, 85/2024, 166/2020, 197/2016, 237, 355/2014, 731/2008, 773/2007 κ.ά.). Στην προκειμένη περίπτωση, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από την 17η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση, μετά τη συζήτηση της σχετικής ενδικοφανούς προσφυγής στη συνεδρίαση της 4ης.7.2025. Ωστόσο, με την 1150/2025 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας αφενός μεν κρίθηκε ότι η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 7 του ν. 4375/2016, κατά το μέρος που προβλέπει ότι οι Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών λειτουργούν και υπό μονομελή σύνθεση, αντίκειται στο άρθρο 89 παρ. 2 του Συντάγματος, το οποίο δεν επιτρέπει την ανάθεση σε δικαστικό λειτουργό καθηκόντων μονομελούς διοικητικού οργάνου, έστω και αν αυτό ασκεί αρμοδιότητες πειθαρχικού, ελεγκτικού ή δικαιοδοτικού χαρακτήρα, αφετέρου δε ορίστηκε, ως χρόνο έναρξης των συνεπειών της αντισυνταγματικότητας της διάταξης του άρθρου 5 παρ. 7 του ν. 4375/2016, η προηγούμενη ημέρα της δημοσίευσης της εν λόγω απόφασης και συγκεκριμένα η 25η.6.2025, ημέρα από την οποία και μετά δεν επιτρέπεται πλέον η συζήτηση ενδικοφανών προσφυγών από Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών υπό μονομελή σύνθεση. Επομένως, κατά τα ανωτέρω, η κρινόμενη υπόθεση συζητήθηκε σε χρόνο κατά τον οποίο είχαν επέλθει οι συνέπειες της αντισυνταγματικότητας της διάταξης του άρθρου 5 παρ. 7 του ν. 4375/2016 και κατά συνέπεια δεν επιτρεπόταν πλέον η συζήτηση ενδικοφανών προσφυγών από Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών υπό μονομελή σύνθεση. Κατόπιν τούτων, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο σχετικώς προσβαλλόμενος με την αίτηση ακύρωσης λόγος παρίσταται προδήλως βάσιμος, καθόσον βασιζεται σε νομολογία της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, και, για το λόγο αυτό, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να

γίνει δεκτή και να διαταχθεί ως κατάλληλο μέτρο, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ/τος 18/1989, η αποχή της Διοίκησης, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, από κάθε ενέργεια, ερειδομένη αποκλειστικώς στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση του αιτούντος από τη Χώρα (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 115/2025, 154/2024, 297/2023, 105/2022, 279/2020, 62/2018, 637/2011, 964/2010 κ.α.). Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος δελτίου αιτούντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να επιστραφεί και, εάν έχει λήξει, να παραταθεί η ισχύς του, ώστε να αποκατασταθεί πλήρως η πραγματική κατάσταση, στην οποία τελούσε ο αιτών, πριν από την απόρριψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 21/2011, 1198/2010, 731/2008, 73/2007, 940, 573, 172/2006).

6. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η κρίνόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να διαταχθούν τα αναφερόμενα στο διατακτικό πρόσφορα μέτρα και να αποδοθεί το παράβολο στον αιτούντα, κατ' άρθρο 36 παρ. 4 εδ. α' του π.δ/τος 18/1989.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την αίτηση αναστολής.

Διατάσσει τη Διοίκηση να απέχει από κάθε ενέργεια ερειδόμενη αποκλειστικά στην IP/517754/4.9.2025 απόφαση β' βαθμού της 17ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών (υπό μονομελή σύνθεση), η οποία θα είχε ως συνέπεια την αναγκαστική αναχώρηση του αιτούντος από τη Χώρα, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της, ασκηθείσας κατά της ως άνω απόφασης, αίτησης ακύρωσης (αρ. εισ.: ΑΚ1802/15.10.2025).

Διατάσσει, για το ίδιο χρονικό διάστημα, τη Διοίκηση να μην προχωρήσει στην αφαίρεση του χορηγηθέντος δελτίου αιτούντος διεθνή προστασία ή, εάν τυχόν το δελτίο αυτό έχει ήδη αφαιρεθεί, να το επιστρέψει και, εάν έχει λήξει, να προβεί σε παράταση της ισχύος του.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στον αιτούντα.

Η απόφαση εκδόθηκε στην Αθήνα στις 17 Ιουνίου 2026.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΝΤΟΔΗΜΟΣ